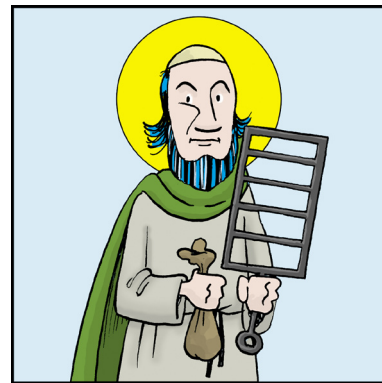

SANKT LAURENTIUS' LEGENDE

Det her er Laurentius.

Du kan kende ham på en bog, en skatkiste eller pose med penge og en stegerist.

Man siger, at Laurentius blev bortført af en fæl trolld, da han var baby. Trollden hængte ham højt oppe i et træ og stak så af.

Babyen hylede og skreg så højt, at en mand på rejse hørte det.

“Hvad er da det for en hylen og skrigen,” sagde manden og kiggede sig omkring. Og der så han babyen i træet.

“Jamen lille ven,” sagde manden og kravlede op efter barnet.

“Hvordan er du dog kommet herop.”

Manden var en kristen pave fra Rom, som var på vej hjem. Og dahan ikke kunne finde babyens forældre, tog han den med sig.

“Du skal have et navn,” sagde han og så at babyen var en lille dreng. “Jeg vil kalde dig Laurentius efter det laurbærtræ, som jeg fandt dig i. Det er et fint navn.”

Laurentius voksede op i pavens hus i Rom, og en dag kaldte paven på ham.

“Du er så kvik, Laurentius. Kunne du ikke tænke dig at lære at regne? Så kan du en dag passe på kirkens penge.”

Laurentius nikkede glad. At passe på kirkens penge, var nemlig en meget vigtig opgave.

Desværre kunne den romerske kejser ikke lide de kristne, så en dag hentede kejserens soldater paven.

“Laurentius,” råbte paven, da soldaterne trak ham væk. “Pas godt på kirkens skat!”

Og så var han væk.

Laurentius vidste, at soldaterne ville komme igen. Og når de gjorde, ville de lede efter pengene. Han grublede længe over, hvordan han skulle beskytte dem. Så fik han en ide.

“Paven sagde, at jeg skulle passe på kirkens skat! Nu ved jeg hvordan,” sagde han og skovlede alle pengene ned i en kiste. Derefter begav han sig ud i byen.

“Her! Dem skal du have,” sagde han og rakte en håndfuld penge frem, hver gang han mødte en fattig eller syg.

Få dage efter blev Laurentius kaldt op til kejseren.

“Jeg vil have din kirkes skat,” sagde kejseren. “Du har tre dage til at samle den sammen og komme her med den.”

Laurentius nikkede og begav sig ud i byen for at samle kirkens skat.

Da de tre dage var gået, gik han op til kejserens palads. Bag ham gik og kravlede alle Roms fattige og syge.

“Hvad er det der for en ussel flok,” sagde kejseren og så ud over mængden.

“Det her,” sagde Laurentius og pegede rundt på folk, “er kirkens skat.”

“Laver du sjov med mig?”

Kejseren rejste sig rasende op og så vredt på Laurentius.

“Nej, kejser. De her mennesker er kirkens skat. Det er dem, der har værdi for Gud. Ikke penge og guld. Kun mennesker.”

Nu var kejseren rasende.

“Din tåbe!” råbte han. “Nu skal du dø for din frækhed!”

Og så blev Laurentius taget til fange og sat i fængsel. Kort tid efter blev han lagt på et stor stegerist. Kejseren havde nemlig besluttet at Laurentius skulle grilles til døde. Stegeristen blev lagt oven på et bål med ild og hurtigt brændte flammerne alt Laurentius’ tøj væk.

“Naeeee...” sagde soldaten, der passede ilden.

“Nu er du ikke så sjov, hva!”

“Jeg er mør på denne side,” sagde Laurentius bare og så på soldaten. “Nu kan du godt vende mig.”

Soldaten blev så rasende, at han lagde en masse ekstra brænde på bålet, og så forsvandt Laurentius i flammerne.

Sankt Laurentius er helgen for:

- Brandmænd
- Kokke
- Komikere